

Achtergrondinformatie voor bijbelstudieleiders

bij de gespreksvragen van Jezus, een profeet van de islam? I

Om de bezinning serieus op gang te brengen is het beter om dit materiaal niet vooraf aan de deelnemers te verstrekken. Achteraf kan natuurlijk wel.

Bij vraag 1

Verhelderend voor zowel de moslim als ons is om duidelijk te maken wat we bedoelen met 'geloven in'. Wat een moslim bedoelt met 'geloven in Jezus' is: Jezus erkennen als profeet die dezelfde boodschap kwam brengen als Mohammed. Een boodschap die alleen nog in de Koran te vinden is. Het Nieuwe Testament bedoelt met 'geloven in Jezus': jezelf helemaal toevertrouwen aan Hem in het geloof dat Hij ons verlost heeft van de zonde, door wat Hij met Zijn goddelijke volmacht en liefde voor ons op aarde gedaan heeft. In Hem kan de relatie tussen God en ons hersteld worden. Dat gelooft een moslim niet.

Onze reactie zou dus kunnen zijn: "Mooi dat je in Jezus gelooft, maar wat bedoel je daar nu precies mee, wat geloof je van Jezus en wat betekent dat in je leven, bidt je bijvoorbeeld ook tot Hem?". Verder zouden we hem of haar ook kunnen vragen of ze weten wat er in de Bijbel over Jezus staat en wat christenen van Hem geloven. Er ontstaat dan misschien een gelegenheid om over Jezus te vertellen, waarbij misverstanden kunnen worden opgeruimd.

En wat Mohammed betreft kunnen we zeggen: "Jezus heeft de straf van God voor mijn zonden gedragen en Hij geeft me vrede met God en eeuwig leven. Ik geloof zeker dat Mohammed geleefd heeft, maar wat heeft hij als profeet gebracht dat meer is dan wat Jezus ons geeft?"

Bij vraag 2

Jezus heeft bij Zijn omwandeling op aarde sterke nadruk gelegd op Zijn verbondenheid met de Vader en het feit dat de Geest zal komen om Zijn werk vrucht te laten hebben in ons leven, zodat de Vader verheerlijkt wordt (Joh.8). Het werk van Jezus (en van de Heilige Geest) is niet gericht op individuele verheerlijking van Hemzelf, maar gericht op de verheerlijking van de Vader (1 Kor. 15:20-28). Omgekeerd ontvangt Jezus juist door deze weg heerlijkheid (glorie) van de Vader (zie bijv. bij de doop van Jezus en de verheerlijking op de berg en natuurlijk in de Openbaring aan Johannes). Jezus wijst ons de weg naar het Vaderhart van God.

In overeenstemming met de wijze waarop Hijzelf gesproken heeft, zouden we vooral over Hem moeten spreken in omschrijvende bewoordingen als: 'Degene Die door God gezonden is, Die van God komt, de Beloofde Verlosser Die ons terug brengt bij het hart van God, het Woord van God, Degene in Wie we God kunnen kennen omdat Hij helemaal één is met onze hemelse Vader, Degene in Wie God tot ons komt'.

Het begrip 'Zoon van God' bij Jezus, is een beeld dat God voor ons mensen gebruikt om ons duidelijk te maken dat Jezus: het beeld vertoont van Zijn Vader, wezenlijk met Hem verbonden is terwijl Hij niet met Hem samenvalt en Zijn Vader liefheeft, kent en eert zoals wij mensen ook God zouden moeten liefhebben en eren. Zoon betekent geen afstamming, want Jezus is van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Direkte, korte formuleringen als: 'Jezus is God', zouden voor moslims de suggestie kunnen wekken dat wij vinden dat we Jezus in plaats van God, onze Vader moeten aanbidden en dat is het tegenovergestelde van wat Jezus wil: Hij is juist de Weg tot God, tot de Vader. Dat Jezus deelt in de goddelijke macht en majesteit van Zijn Vader is duidelijk uit alles wat Hij doet (wonderen, vergeving van zonde). Daarom mogen we Hem samen met Zijn Vader (en de Heilige Geest) eren en aanbidden. De diepte van de wijze waarop de Vader, de Zoon en de Heilige Geest met elkaar verbonden zijn, kunnen we als mens niet op formule krijgen. We kunnen de grootheid van God hierin alleen maar verwonderd loven.

Bij vraag 3

Jezus als profeet is een bijbelse lijn (Hand.3:23), die echter niet sterk benadrukt wordt. In de islam zijn profeten alleen maar boodschappers van Gods *wil*. Ze brengen een *leidraad* voor ons leven. De profeten van OT en NT staan midden in de worsteling om Gods nabijheid en genade die we missen omdat de relatie met God door de zonde verbroken is. Het gaat dus niet alleen om Gods *wil*, maar vooral om Gods *hart, om de omgang met God*.

Hierin is Jezus uniek t.o.v. de profeten. Hebr. 1:1 vertelt hoe God vaak door middel van de profeten gesproken heeft, maar tenslotte door de Zoon. In Jezus is God *Zelf* tot ons gekomen. In Hem heeft God *zelf* de straf gedragen, heeft Hij *zelf* de brug naar ons geslagen. Jezus is de boodschapper en de boodschap tegelijk. De profeten wijzen niet zoals in de islam hoe je zelf tot God op kunt klimmen door een goede levenswandel, maar hoe God in Jezus naar ons afdaalt.

In de islam verwijst een profeet naar zijn boek (Mohammed naar de Koran), maar Jezus verwijst niet naar de Bijbel, de Bijbel (de profeten van OT en NT) verwijst naar Hem.

Bij vraag 4

Het lijkt heel bescheiden om te zeggen dat het christelijke geloof en de boodschap van de Bijbel alleen maar is wat *wij* geloven en dat andere mensen evenveel recht van spreken hebben met hun overtuiging. Het is echter menselijke hoogmoed om te zeggen dat we niet kunnen weten wat de waarheid is en veel bescheidener om te erkennen dat Gods openbaring, Gods aanspraak die in de Bijbel tot ons komt, ons eenvoudig voor een keuze stelt.

Bestudering van Bijbel en Koran leidt voor ieder die eerlijk leest tot de conclusie, dat deze elkaar met betrekking tot de vraag wie God is en wat Hij van ons vraagt, tegenspreken en uitsluiten. Voor het aangezicht van God zullen we moeten kiezen en daarom mogen christenen en moslims elkaar ernstig bevragen, het gaat om de belangrijkste vraag van ons leven! Dat Jezus de enige weg is, is geen pretentie van Christenen, maar van Jezus zelf, daarover is de Bijbel glashelder.

Wel is waar dat *wij* de ander niet kunnen overtuigen. Geloof is iets tussen de ander en God. Op dat punt dienen we dan ook heel bescheiden te zijn. Wij zelf en christenen door de eeuwen heen, maken fouten. We geloven niet in onszelf, maar in het woord van God, de Bijbel. Wij kunnen God niet bewijzen, maar God kan zichzelf wel aan ons bekend maken. Hij belooft dat Hij zich laat vinden voor wie Hem met heel hun hart zoeken.

Gaan alle moslims en anders gelovigen verloren?

Jezus heeft duidelijk laten zien dat het oordeel van God niet loopt langs de scheidslijnen van uiterlijke belijders van religies. Niet ieder kerkmens is automatisch behouden, evenmin als iedere bezoeker van de moskee verloren gaat. God ziet het hart aan. De kern van het evangelie is, dat God zelf onze schuld verzoend heeft en ons in genade wil aannemen. Misschien zullen er Turken en Marokkanen zijn, die hoewel ze nooit het evangelie duidelijk gehoord hebben, daar dichterbij leven dan heel wat kerkmensen. God zal oordelen naar wat wij geweten hebben. Maar wie behouden wordt, zal alleen behouden zijn omwille van het kruis en de opstanding van Jezus Christus. Ook zij die Zijn kruis niet gekend hebben (zoals de gelovigen van het OT).

En, hoe zekerder we weten dat de weg van de islam niet tot God leidt, hoe groter onze verantwoordelijkheid is om moslims de weg van Jezus te wijzen en voor te gaan!